

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" นี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในด้านหลักสูตร ความรู้ในเนื้อหาวิชา วิธีสอน อุปกรณ์การสอน กิจกรรมประกอบการสอน การประเมินผลการสอนและตัวผู้สอน ปัญหาต่างๆไปเกี่ยวกับการเรียนการสอน และเพื่อเสนอแนะข้อคิดเห็นในการปรับปรุงการนิเทศการสอนในวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามกับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยทั้งหมดมีจำนวน ๑๒๓ คนในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๔ แห่ง แบบสอบถามนี้เป็นแบบเลือกตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่าและแบบปลายเปิด โดยแบ่งข้อมูลออกเป็น ๓ ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย

ในด้านต่างๆและปัญหาหรืออุปสรรคในการปรับปรุงการเรียนการสอน

ตอนที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอื่นๆและข้อเสนอแนะ

แบบสอบถามที่นำไปใช้ได้รับกลับคืนมา ๑๐๑ ชุดคิดเป็นร้อยละ ๘๒.๑๑ ซึ่งนับว่ามากพอสมควรและนำคำตอบมาวิเคราะห์ดังนี้คือ

๑. นำคำตอบจากแบบสอบถามที่เป็นแบบเลือกตอบมาหาค่าความถี่และคิดเป็นร้อยละ

๒. นำคำตอบจากแบบสอบถามที่เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่ามาหา

ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๓. นำคำตอบจากแบบสอบถามที่เป็นแบบปลายเปิดมาหาค่าความถี่

สรุปผลการวิจัย

๑. ข้อมูลที่เกี่ยวกับสถานภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

อาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามมี ๑๐๑ คน เป็นชาย ๔๔ คน หญิง ๕๗ คน อายุสูงสุด ๕๕ ปี อายุต่ำสุด ๒๔ ปี อายุเฉลี่ย ๓๕.๓๔ ปี เป็นโสด ๒๓ คน สมรสแล้ว ๗๘ คน ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษาคือร้อยละ ๗๗.๒๓ รองลงมาได้แก่วุฒิปริญญาโททางการศึกษาคือร้อยละ ๑๕.๘๐

ประสบการณ์ในการสอนสูงสุด ๒๔ ปี ต่ำสุด ๑ ปี เฉลี่ย ๕.๐๕ ปี จำนวนชั่วโมงที่สอนใน ๑ สัปดาห์สูงสุด ๑๖ ชั่วโมง ต่ำสุด ๖ ชั่วโมง โดยเฉลี่ย ๑๐.๘๖ ชั่วโมง เคยได้รับการอบรมเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพร้อยละ ๕๑.๑๔ วิชาที่อาจารย์ส่วนใหญ่สอนคือ ไทย ๑๐๑ และ ไทย ๑๐๒ (การใช้ภาษาไทยและวาทกรรมสำหรับครู) วิชาอื่นที่อาจารย์สอนนอกเหนือจากวิชาในหมวดวิชาภาษาไทยคือ วิชาการศึกษ วิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์

เหตุผลที่อาจารย์สอนวิชาภาษาไทยคือ สอนด้วยความสมัครใจ และชอบสอนวิชานี้เพราะใจรัก มีอาจารย์เป็นส่วนน้อยที่ไม่ชอบสอนวิชานี้เพราะเห็นว่าต้องเตรียมการสอนมาก งานพิเศษอื่นที่อาจารย์ต้องทำนอกเหนือจากการสอนคือ งานธุรการ ร้อยละ ๔๓.๕๖ รองลงมาได้แก่งานค้ำการนิเทศน์นักศึกษาฝึกสอนร้อยละ ๓๔.๖๑ มีอาจารย์ที่เห็นว่ายังต้องการความรู้เพิ่มเติมอีกมากในการสอนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงคือร้อยละ ๔๕.๕๕

ในค่านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนอาจารย์ที่จะมีผลต่อการสอนนั้นอาจารย์ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๖๓.๓๗ ให้ความเห็นว่าเพื่อนอาจารย์ให้ความร่วมมือเป็นบางครั้ง มีอาจารย์ส่วนน้อยคือร้อยละ ๓๑.๖๔ ที่ให้ความเห็นว่าเพื่อนอาจารย์ให้ความร่วมมือ

การทำงานคือ อาจารย์ส่วนใหญ่คือร้อยละ ๘๖.๑๔ มีสุขภาพแข็งแรงเป็นปกติ

๒. ความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทย

สิ่งที่อาจารย์ต้องการให้มีการฝึกอบรมและนิเทศการศึกษามากตามลำดับคือ ความรู้ในเนื้อหาวิชา (ค่าเฉลี่ย ๔.๒๔) การปรับปรุงวิธีสอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๔) หลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๒ เท่ากัน) วิธีสร้างและการใช้ อุปกรณ์การสอน (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๘) ความรู้เกี่ยวกับแหล่งวิชาการ (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๗) และ วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕)

สิ่งที่อาจารย์ต้องการให้วิทยาลัยจัดทำมากที่สุดคือ เปิดโอกาสให้อาจารย์ ไปศึกษาต่อ (ค่าเฉลี่ย ๔.๖๑) และจัดห้องสมุดของวิทยาลัยให้มีหนังสือในสายวิชาภาษาไทยอย่างเพียงพอ (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐) ในส่วนที่เกี่ยวกับหลักสูตรนั้นอาจารย์ต้องการให้ วิทยาลัยจัดทำมากเรียงตามลำดับคือ จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อทำโปรแกรมการสอนล่วงหน้า (ค่าเฉลี่ย ๔.๓๐) ส่งเสริมให้อาจารย์วิเคราะห์หลักสูตรก่อนสอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๑) จัดอบรมหรือแนะนำอาจารย์ในภาควิชาให้เข้าใจหลักสูตรที่สอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๓) และ จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อคัดแปลงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๓)

ความรู้ในเนื้อหาวิชาในรายวิชาต่างๆที่อาจารย์ต้องการมากเรียงตามลำดับคือ ไทย ๑๑๑ ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู (ค่าเฉลี่ย ๔.๒๒) ไทย ๑๐๕ แง่คิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๕) ไทย ๒๔๒ วรรณคดีวิจารณ์ (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๔) ไทย ๒๔๔ คติชนวิทยา (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๒) ไทย ๑๐๑ การใช้ภาษาไทย (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๘) ไทย ๑๐๕ วาหนการสำหรับครูและไทย ๑๐๔ ลักษณะภาษาไทย (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕ เท่ากัน) และไทย ๒๔๓ วรรณคดีนิราศ (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๗) ส่วนแหล่งวิชาการและวิธีการที่จะเพิ่มพูนความรู้ในเนื้อหาวิชาที่อาจารย์ต้องการมากเรียงตามลำดับคือ การจัดสัมมนาทางวิชาการทุกภาคเรียน (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๗) หนังสือประกอบคำบรรยาย (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๔) เอกสารประกอบการสอนรายวิชา (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๖) คู่มือครู (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๔) และ

ศึกษานิเทศก์ภาษาไทยจากกรมการฝึกหัดครู (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๓)

สิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการมากที่สุดในการเตรียมการสอนคือ เอกสารอ้างอิงประกอบ (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐) และต้องการมากคือเอกสารประกอบการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู (ค่าเฉลี่ย ๔.๓๖) และหนังสือแบบเรียน (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๒) ผู้ที่อาจารย์ต้องการให้มีหน้าที่จัดเตรียมโปรแกรมการสอนวิชาภาษาไทยมากที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอน (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐) อาจารย์ต้องการให้วิทยาลัยพจนานาจารย์เข้าสอนวิชาภาษาไทยตามพื้นฐานความรู้ที่ได้เรียนมามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐) ส่วนวิธีการพิจารณาจัดซื้อหนังสือสายวิชาภาษาไทยที่อาจารย์ต้องการมากที่สุดคือ ให้อาจารย์ในภาควิชาเป็นผู้พิจารณาจัดซื้อ (ค่าเฉลี่ย ๔.๑๒) และรองลงมาคือให้อาจารย์ในภาควิชาเสนอชื่อหนังสือให้บรรณารักษ์พิจารณาจัดซื้อ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๖)

สิ่งที่อาจารย์ต้องการให้หัวหน้าภาควิชาช่วยเหลือเมื่อได้รับมอบหมายให้สอนวิชาต่างๆมากเรียงตามลำดับคือ วางแผนงานร่วมกันแล้วมอบอำนาจให้โดยเด็ดขาด (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๐) ร่วมงานและติดตามผลอย่างใกล้ชิดตลอดโปรแกรม (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๘) และอธิบายให้ทราบถึงหน้าที่ ขอบเขตของงานและวิธีการ (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๕) ส่วนในด้านการช่วยเหลือที่อาจารย์ต้องการจากผู้นิเทศการสอนมากเรียงตามลำดับคือ การให้รายชื่อหนังสืออ่านประกอบเพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติม (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๖) โอกาสที่จะสร้างทัศนคติและนิสัยที่ดีแก่นักศึกษา (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๖) การแนะนำวิธีการเรียนที่ถูกต้องแก่นักศึกษา (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๓) และการบอกความมุ่งหมายและประโยชน์ในการเรียนวิชานั้นๆ (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๗)

คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ต้องการจากผู้นิเทศการสอนมากเรียงตามลำดับคือ การให้นักศึกษาวิจารณ์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๖) การให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๘) และการแบ่งกลุ่มนักศึกษาจัดอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้ (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๓) ส่วนทักษะในการสอนที่อาจารย์ต้องการให้มีการฝึกอบรมและการนิเทศมากตามลำดับคือ

ทักษะในการใช้สื่อการสอน (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๐) ทักษะในการสร้างความสนใจและเสริมกำลังใจ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๓) ทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๗) และทักษะในการอธิบายและเล่าเรื่อง (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๖)

อุปกรณ์การสอนที่อาจารย์ต้องการที่จะใช้มากเรียงตามลำดับคือ เทปบันทึกเสียง (ค่าเฉลี่ย ๔.๓๑) สิ่งพิมพ์ (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐) สไลด์ फिल्मสตริป (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕) และของจริง (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๕)

การติดตามผลการทำงานของผู้บริหารที่อาจารย์ต้องการมากเรียงตามลำดับคือ จัดสัมมนาอาจารย์ในสาขาวิชาเดียวกัน (ค่าเฉลี่ย ๔.๒๖) ประชุมผู้สอนในระดับเดียวกันเพื่อพิจารณาแก้ปัญหา (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๖) ติดตามความรับผิดชอบในการเข้าห้องสอน (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๘) ประชุมอาจารย์ในภาควิชาเสมอ (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๕) และออกแบบสำรวจคำถามลงงานการสอนของอาจารย์ (ค่าเฉลี่ย ๓.๘๒)

สิ่งที่อาจารย์ต้องการปรับปรุงมากที่สุดเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยคือ หลักสูตรและประมวลการสอนร้อยละ ๗๕.๒๕ รองลงมาคือ หนังสือประกอบการเรียนและวิธีสอนร้อยละ ๕๔.๔๖ เท่ากัน ส่วนรายวิชาที่ต้องการปรับปรุงทั้งในค่านเนื้อหาและวิธีสอนคือ ไทย ๑๐๑ การใช้ภาษาไทย รองลงมาคือ ไทย ๑๐๒ วาทกรรมสำหรับครู

๓. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

อาจารย์มีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรมากคือ เนื้อหาในหลักสูตรยังไม่เหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๐) และเนื้อหาวิชามากเกินไปทำให้สอนไม่ทัน (ค่าเฉลี่ย ๓.๖๓) ส่วนการใช้วิธีสอนของอาจารย์ที่มีปัญหามากคือ ต้องสอนบางวิชาโดยที่นักศึกษาไม่มีตำราเรียนหรือเอกสารประกอบคำบรรยาย (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๓)

ในค่านการดำเนินการสอนนั้นอาจารย์มีปัญหามากตามลำดับคือ ห้องสมุดของวิทยาลัยไม่มีหนังสือเพียงพอที่จะให้นักศึกษาค้นคว้าหรือทำรายงาน (ค่าเฉลี่ย ๔.๐๐) นักศึกษาขาดทักษะในการคิดวิพากษ์วิจารณ์และวิเคราะห์ปัญหาแบบต่างๆ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๘)

และนักศึกษาขาดทักษะในการใช้แหล่งวิชาการเพื่อการค้นคว้า (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๑) อาจารย์มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนมากคือ มีอุปกรณ์ประกอบการสอนไม่เพียงพอ (ค่าเฉลี่ย ๓.๗๒) อาจารย์มีปัญหาในการประเมินผลมากคือ ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบจะให้ผลตรงตามที่ต้องการ (ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐) ปัญหาการปฏิบัติงานด้านการสอนในภาควิชาของอาจารย์คือ อาจารย์ส่วนใหญ่คือจำนวน ๕๗ คนมีงานพิเศษทำมากนอกจากการ-สอน รองลงมาคือจำนวน ๔๔ คนเห็นว่าอาจารย์ในภาควิชาขาดความสามัคคี

ในค่านอุปสรรคในการปรับปรุงการเรียนการสอนนั้นอาจารย์ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ ๒๗.๓๓ เห็นว่าสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คือ ขาดความสัมพันธ์อันดีในระหว่างผู้ร่วมงาน รองลงมาคืออาจารย์จำนวนร้อยละ ๒๒.๓๔ เห็นว่าขาดงบประมาณในการปรับปรุงการเรียนการสอน

ปัญหาอื่นๆที่อาจารย์ประสบในการสอนวิชาภาษาไทย

ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์

๑. อาจารย์ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน
๒. อาจารย์ขาดความรับผิดชอบและไม่ให้ความร่วมมือในการประชุมภายในภาควิชา
๓. อาจารย์ไม่ได้สอนวิชาที่ตนถนัดเพราะอาจารย์ส่วนมากสอนประจำวิชานั้นๆตลอดไป
๔. อาจารย์ภาควิชาอื่นๆไม่เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยและยังปฏิเสธถึงทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาไทยแก่นักศึกษา
๕. ความร่วมมือระหว่างอาจารย์ที่สอนวิชาต่างๆในหมวดภาษาไทยยังไม่ดีพอทำให้การสอนแต่ละวิชาไม่สัมพันธ์กัน
๖. การออกข้อสอบซึ่งผู้สอนในวิชาเดียวกันแต่ละคนแยกกันออก ทำให้มาตรฐานในการทดสอบไม่ดีเท่าที่ควร

ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักศึกษา

๑. นักศึกษาสนใจกิจกรรมอื่น ๆ มากกว่ากิจกรรมในการเรียนการสอน
๒. นักศึกษาเข้าห้องเรียนช้าเพราะอาคารเรียนอยู่ไกลกัน
๓. นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ชอบการค้นคว้าและจัดทำรายงานประกอบการเรียน
๔. นักศึกษาให้ความสำคัญแก่วิชาภาษาไทยน้อยกว่าวิชาอื่นๆ
๕. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยของอาจารย์

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนิเทศการสอน

๑. ให้อาจารย์ทุกคนมีโอกาสดำเนินการอบรมสัมมนาเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพวิชาชีพโดยทั่วถึงกัน
๒. อาจารย์ควรร่วมมือกันทำหนังสือประกอบการสอนหรือเอกสารประกอบการบรรยายให้ครบทุกวิชา
๓. ควรจัดสัมมนาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยหรือกลุ่มวิทยาลัยที่อยู่ใกล้เคียงกัน
๔. ผู้สอนวิชาเดียวกันควรวางแผนการสอนร่วมกัน
๕. ควรมีการแลกเปลี่ยนตำราหรือหนังสือประกอบการสอนกันระหว่างอาจารย์ของแต่ละวิทยาลัยครู
๖. อาจารย์ภาควิชาอื่นๆควรให้ความร่วมมือในการสอนภาษาไทยมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
๗. ควรได้มีการนำเอาผลการวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมาใช้ให้เกิดประโยชน์
๘. ควรจัดให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษา

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหาร

๑. ผู้บริหารควรจะติดตามผลของการสอนอย่างสม่ำเสมอ

๒. ผู้บริหารควรเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานของอาจารย์ให้มากกว่านี้
๓. ผู้บริหารไม่ควรให้อาจารย์ในภาควิชาภาษาไทยไปทำงานพิเศษมากเกินไป
๔. ควรเพิ่มงบประมาณในการซื้อหนังสือค้นคว้าอ้างอิงและหนังสืออ่านประกอบให้เพียงพอ
๕. ควรพิจารณาการสอนหรืองานวิชาการเป็นส่วนสำคัญในการพิจารณาความดีความชอบ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยนี้ปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีชั่วโมงสอนปานกลางและสอนวิชานี้ด้วยความสมัครใจหรือเพราะใจรัก นอกจากนี้ยังปรากฏว่าอาจารย์ได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงานจากเพื่อนอาจารย์เป็นบางคน ซึ่งแสดงว่าจำเป็นต้องปรับปรุงหลักพื้นฐานของมนุษยสัมพันธ์เพื่อการทำงานร่วมกัน การเพิ่มประสิทธิผลของงานและความพอใจในการทำงานของอาจารย์โดยรีบด่วน

ในด้านความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยปรากฏว่า อาจารย์ต้องการให้มีการฝึกอบรมและนิเทศการสอนมากเกี่ยวกับความรู้ในเนื้อหาวิชา การปรับปรุงวิธีสอน หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน วิธีสร้างและการใช้อุปกรณ์การสอน ความรู้เกี่ยวกับแหล่งวิชาการ และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งผลจากการวิจัยสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สฤลรัตน์ พูลสวัสดิ์^๑ เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนวิชาภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูทั่วประเทศ พุทธศักราช ๒๕๐๗" ที่ผลการวิจัยปรากฏว่า อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่ต้องการให้มีการอบรมและสัมมนามากที่สุด และยังสอดคล้อง

^๑ สฤลรัตน์ พูลสวัสดิ์, "การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ . . .," หน้า ๔๔.

กับผลการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมแบบประสม" ของมงคลวรรณ ทองสุขโขทัย^๑ ที่ทำไว้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่าครูภาษาไทยต้องการให้มีการอบรมในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยเพิ่มเติม เช่นกัน

ในส่วนที่เกี่ยวกับหลักสูตรที่อาจารย์ต้องการให้วิทยาลัยจัดทำมากคือ จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อทำโปรแกรมการสอนล่วงหน้า ส่งเสริมให้อาจารย์วิเคราะห์หลักสูตรก่อนสอน จัดอบรมหรือแนะนำอาจารย์ในภาควิชาให้เข้าใจหลักสูตรที่สอน จัดหาเอกสารหลักสูตรให้อาจารย์ทุกคนอ่าน และจัดประชุมปฏิบัติการเพื่อคัดแปลงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น และสิ่งที่อาจารย์ต้องการให้วิทยาลัยจัดทำมากที่สุดคือ เปิดโอกาสให้อาจารย์ไปศึกษาต่อ ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตนเองทั้งในค่านิยมวิชาการและวิธีการทำงานให้ก้าวหน้าและทันต่อการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ซึ่งถ้าได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากทางวิทยาลัยแล้วย่อมจะเป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมการทำงานได้ดีและการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครูก็จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้สิ่งที่อาจารย์ในวิทยาลัยครูต้องการมากคือ การจัดห้องสมุดของวิทยาลัยให้มีหนังสือในสายวิชาภาษาไทยอย่างเพียงพอ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จูไรรัตน์ หมั่นพงษ์สถาพร^๒ เรื่อง "การติดตามผลการนิเทศการศึกษาสายวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา" ที่ทำไว้ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า ครูภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาต้องการความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์มากที่สุดในเรื่องการจัดหาหนังสือสายวิชาภาษาไทยมาไว้ในห้องสมุด เช่นเดียวกัน

ความรู้ในเนื้อหาวิชาในรายวิชาต่างๆที่อาจารย์ต้องการมากคือ ไทย ๑๑๑ ภาษาศาสตร์เบื้องต้นสำหรับครู ไทย ๑๐๕ แง่คิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ไทย ๒๔๒

^๑มงคลวรรณ ทองสุขโขทัย, "ปัญหาการสอนภาษาไทย . . .,"

^๒จูไรรัตน์ หมั่นพงษ์สถาพร, "การติดตามผลการนิเทศ . . .,"

วรรณคดีวิจารณ์ ไทย ๒๔๔ คติชนวิทยา ไทย ๑๐๑ การใช้ภาษาไทย ไทย ๑๐๒ วาท-
 การสำหรับครู ไทย ๑๐๔ ลักษณะภาษาไทย และไทย ๒๔๓ วรรณคดีนิราศ จากผลการ
 วิจัยแสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูยังขาดความรู้ในเนื้อหาวิชา ซึ่งบางวิชา
 เป็นวิชาขั้นพื้นฐานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนภาษาไทย ฉะนั้นจึงควรที่จะมุ่ง
 ปรับปรุงและส่งเสริมด้านวิชาการของอาจารย์ภาษาไทยให้มีความรู้ในเนื้อหาวิชาเหล่านี้
 อย่างเพียงพอด้วยวิธีการต่างๆ เช่น จัดอบรม ประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ จัดหา
 หนังสือหรือตำราเกี่ยวกับความรู้ในเนื้อหาวิชาเหล่านี้ให้อาจารย์ภาษาไทยได้ศึกษาค้นคว้า
 อย่างเพียงพอ ตลอดจนกระตุ้นให้อาจารย์ได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น เพื่อเป็น
 การส่งเสริมให้อาจารย์ได้ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ๆอยู่เสมอก็จะช่วยให้
 การเรียนการสอนในวิชานี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยนี้ยังปรากฏ
 ว่าอาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้จากสิ่งต่างๆมากคือ จาก
 การจัดสัมมนาทางวิชาการทุกภาคเรียน หนังสือประกอบคำบรรยาย เอกสารประกอบ
 การสอนรายวิชา คู่มือครู และจากศึกษานิเทศก์ภาษาไทยจากกรมการฝึกหัดครู

สิ่งที่อาจารย์ต้องการมากที่สุดในการเตรียมการสอนคือ เอกสารอ้างอิงประ-
 กอบ ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงว่าอาจารย์ภาษาไทยมุ่งที่จะปรับปรุงการสอนของตนให้ทันต่อ
 เหตุการณ์อยู่เสมอ ฉะนั้นการชวนหาความรู้จากแหล่งวิชาการต่างๆตลอดจนแหล่ง
 วิชาการที่มีอยู่ภายในวิทยาลัยก็จะเป็นส่วนช่วยให้การสอนภาษาไทยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 นอกจากนี้สิ่งที่อาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูต้องการมากคือ เอกสารประกอบการสอน
 ของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครู ซึ่งแสดงว่าอาจารย์ภาษาไทยมีความสนใจที่จะ
 ติดตามและพัฒนาการสอนของตนให้ดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าหากอาจารย์ภาษาไทยจะใช้
 เอกสารของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมการฝึกหัดครูเป็นส่วนหนึ่งในการทำให้แนวความคิดทาง
 การศึกษาของตนกว้างขวางขึ้นก็จะช่วยให้อาจารย์ภาษาไทยวางแผนการสอนได้เหมาะสม
 และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้ที่อาจารย์ต้องการให้มีหน้าที่จัดเตรียมโปรแกรมการสอนวิชาภาษาไทยมากที่สุด
 คืออาจารย์ผู้สอน และต้องการให้วิทยาลัยพิจารณาจัดอาจารย์เข้าสอนตามพื้นความรู้ที่ได้

เรียนมามากที่สุด วิธีการพิจารณาสิ่งข้อหนังสือสายวิชาภาษาไทยที่อาจารย์ต้องการมาก คือ ให้อาจารย์ในภาควิชาเป็นผู้พิจารณาจัดซื้อ

ในด้านการสอนนั้นเมื่ออาจารย์ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาต่างๆแล้วมีสิ่งๆที่อาจารย์ต้องการให้หัวหน้าภาควิชาช่วยเหลือมากคือ วางแผนงานร่วมกันแล้วมอบอำนาจให้โดยเค็ดชาก ร่วมงานและติดตามผลอย่างใกล้ชิดตลอดโปรแกรม และอธิบายให้ทราบถึงหน้าที่ ขอบเขตของงานและวิธีการ

ความช่วยเหลือจากผู้นี้เทศการสอนที่เกี่ยวกับการสอนในรายวิชาต่างๆที่อาจารย์ต้องการมากคือ การให้รายชื่อนหนังสืออ่านประกอบเพื่อการค้นคว้าเพิ่มเติม โอกาสที่จะสร้างทัศนคติและนิสัยที่ดีแก่นักศึกษา การแนะนำวิธีการเรียนที่ถูกต้องแก่นักศึกษา และการบอกความมุ่งหมายและประโยชน์ในการเรียนวิชานั้นๆ จากผลการวิจัยนี้แสดงว่า อาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูยังขาดความรู้และความเข้าใจในการพัฒนาการสอนของตน ตลอดจนการพัฒนาหลักวิชาความรู้และการใช้เทคนิควิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ ฉะนั้นอาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูจึงควรที่จะได้รับการปรับปรุงและส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอนรายวิชา เพื่อพัฒนาการสอนของตน ตลอดจนการสนับสนุนให้มีการประเมินผลการสอนอย่างสม่ำเสมอ อันจะเป็นแนวทางในการพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องในการสอนของตนได้ด้วย นอกจากนี้อาจารย์ควรที่จะได้รับการส่งเสริมให้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อปรับปรุงการการสอนให้เป็นที่ไปตามเนื้อหาของหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่สอน

คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่อาจารย์ต้องการมาก คือ การให้นักศึกษาวิจารณ์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียน การให้นักศึกษาค้นคว้าในห้องสมุด และการแบ่งกลุ่มนักศึกษาจัดอภิปรายตามหัวข้อที่กำหนดให้ ส่วนทักษะในการสอนที่อาจารย์ต้องการให้มีการนิเทศมากคือ ทักษะในการใช้สื่อการสอน ทักษะในการเร้าความสนใจและเสริมกำลังใจ ทักษะในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และทักษะในการอธิบายและเล่าเรื่อง

อุปกรณ์ประกอบการสอนที่อาจารย์ต้องการที่จะใช้มากที่สุดคือ เทปบันทึกเสียง สิ่งพิมพ์ สไลด์ फिल्मสตริป และของจริง

การติดตามผลการทำงานของอาจารย์ที่อาจารย์ภาษาไทยต้องการให้ผู้บริหาร ทำมากที่สุดคือ จัดสัมมนาอาจารย์ในภาควิชาเดียวกัน ประชุมผู้สอนในระดับเดียวกันเพื่อพิจารณาแก้ปัญหา ติดตามความรับผิดชอบในการเข้าห้องสอน ประชุมอาจารย์ในภาควิชาเสมอ และออกแบบสำรวจค่านผลงานการสอนของอาจารย์

ในด้าน การปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยนั้นสิ่งที่อาจารย์ต้องการให้มีการปรับปรุงมากที่สุดคือ หลักสูตรและประมวลการสอน ซึ่งจากผลของการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า อาจารย์ภาษาไทยมีความต้องการที่จะพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและความต้องการของชาติในสภาวะปัจจุบันเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งอาจทำได้โดยการส่งเสริมให้อาจารย์ในภาควิชาวิเคราะห์หลักสูตรและประมวลการสอนในรายวิชาต่างๆ เพื่อเสนอแนะข้อคิดเห็นหรือผลการวิเคราะห์ต่อผู้จัดทำหลักสูตร เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและของชาติในสภาวะปัจจุบัน นอกจากนี้อาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูยังต้องการให้ปรับปรุงหนังสือประกอบการเรียนและวิธีสอนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มงคลวรรณ ทองสุขโชทัย^{๑๐} เรื่อง "ปัญหาการสอนภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมแบบประสม" ซึ่งทำไว้ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่ต้องการให้มีการปรับปรุงหนังสือแบบเรียนและหนังสือประกอบการเรียนเช่นกัน ส่วนรายวิชาที่อาจารย์ต้องการให้มีการปรับปรุงทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีสอนคือ ไทย ๑๐๑ (ภาษาไทย) และไทย ๑๐๒ (วาทกรรมสำหรับครู)

ในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของอาจารย์คือ อาจารย์มีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรมาก เห็นว่าเนื้อหาในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับเวลาเรียนที่กำหนดให้ และมีเนื้อหาวิชามากเกินไปทำให้สอนไม่ทัน ซึ่งสอดคล้องกับ

^{๑๐}มงคลวรรณ ทองสุขโชทัย, "ปัญหาการสอนภาษาไทย . . .,"

ผลงานการวิจัยของ สฤตรัตน์ พูลสวัสดิ์^๑ เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอน วิชาภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูทั่วประเทศ พุทธศักราช ๒๕๐๗" ที่ผลการวิจัยปรากฏว่า เนื้อหาวิชาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา มีมากเกินไป นอกจากนี้อาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูยังเห็นว่าวิธีสอนที่มีปัญหามากคือ ต้องสอนบางวิชาโดยที่นักศึกษาไม่มีตำราเรียนหรือเอกสารประกอบคำบรรยาย

การดำเนินการสอนของอาจารย์ที่มีปัญหามากคือ ห้องสมุดของวิทยาลัยไม่มีหนังสือเพียงพอที่จะให้นักศึกษาค้นคว้าหรือทำรายงาน โดยเหตุที่การเรียนการสอนวิชานี้ ต้องมีงานค้นคว้ามามาก ความเพียงพอของหนังสือในห้องสมุดจึงเป็นเรื่องที่สำคัญ เช่น เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน ซึ่งจากผลการวิจัยนี้ปรากฏว่าอุปกรณ์ประกอบการสอน มีน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการของอาจารย์ ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจแก้ได้โดยการส่งเสริมให้อาจารย์ในภาควิชา ร่วมกันจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนหรือเอกสารประกอบคำบรรยาย และผลิตอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพิ่มขึ้น นอกจากนี้อาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่เป็นปัญหาในการประเมินผลการเรียนการสอนของอาจารย์ มากคือ ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจะให้ผลตรงตามที่ต้องการ ซึ่งปัญหานี้ อาจแก้ได้ โดยส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์แบบทดสอบในรายวิชาต่างๆว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้หรือไม่

ปัญหาในการปฏิบัติงานด้านการสอนในภาควิชาภาษาไทยของอาจารย์ภาษาไทยคือ มีงานพิเศษทำมากนอกจากการสอน และอาจารย์ในภาควิชาขาดความสามัคคี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประยูทธ ดุยสาคร^๒ เรื่อง "บทบาทของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู" ซึ่งทำไว้เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ที่ผลการวิจัยปรากฏว่า อาจารย์ในหมวดวิชา มีงานพิเศษอื่นๆที่ต้องปฏิบัติมาก จึงทำให้ขาดการประชุมปรึกษาหารือ และขาดการวางแผนงานร่วมกัน และสิ่งที่อาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นอุปสรรคในการ

^๑ สฤตรัตน์ พูลสวัสดิ์, "การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ . . .,"

^๒ ประยูทธ ดุยสาคร, "บทบาทของหัวหน้าหมวดวิชา . . .,"

ปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยคือ ขาดความสัมพันธ์อันดีในระหว่างผู้ร่วมงาน และขาดงบประมาณในการปรับปรุงการเรียนการสอน

นอกจากนี้อาจารย์อีกเป็นจำนวนมากยังได้เสนอปัญหาต่างๆที่ตนประสบในการ สอนวิชาภาษาไทยหลายประการ โดยเฉพาะปัญหาเกี่ยวกับการที่อาจารย์ขาดขวัญและ กำลังใจในการทำงาน ทำให้เกิดปัญหาอื่นๆติดตามาคือ ปัญหาเกี่ยวกับการที่อาจารย์ ขาดความรับผิดชอบและไม่ให้ความร่วมมือในการประชุมภายในภาควิชา และปัญหาที่นัก สึกษาสนใจกิจกรรมอื่นมากกว่ากิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าแม้ว่าอาจารย์ส่วนใหญ่จะมีความกระตือรือร้นในทางวิชาการมากดังที่ได้อภิปรายมา แล้วในตอนที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่อาจารย์ต้องการให้วิทยาลัยจัดทำมากที่สุด แต่อาจารย์ในภาค วิชาภาษาไทยก็ยังขาดความหวัง ความมั่นใจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้ เกิดความหมดหวัง ท้อแท้และหมดกำลังใจในการปฏิบัติงาน ซึ่งสาเหตุเหล่านี้อาจจะเนื่อง มาจากขาดการเสริมสร้างขวัญกำลังใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้นำทุกระดับควรตระหนัก เพราะ ขวัญและความพอใจในการทำงานเป็นหัวใจของการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ การ เสริมสร้างขวัญกำลังใจอาจทำได้โดยมีการสำรวจหรือออกแบบสอบถามสภาพทั่วไปใน การทำงาน เพื่อให้อาจารย์ในภาควิชามีโอกาสระบายความคับข้องใจในการทำงาน เพื่อที่จะหาทางแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นโดยมุ่งสร้างทัศนคติและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการทำ งานร่วมกัน

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

นอกจากข้อเสนอแนะของอาจารย์ภาษาไทยในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียง-เหนือที่ผู้วิจัยได้แสดงไว้ท้ายบทสรุปผลของการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทย

๑. มีการประเมินผลการสอนของตนเอง โดยอาจใช้ได้หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสนทนาซักถาม วิธีการออกแบบสำรวจประเมินผลการสอนของตนเอง และสำรวจความต้องการของนักศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

๒. มีความกระตือรือร้นในค่านิยมก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ๆ ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา วิธีสอน อุปกรณ์และการวัดผล

๓. สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้คล้ายคลึงกับบรรยากาศในการดำเนินชีวิตประจำวัน เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล และให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด

๔. ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น โดยอาจารย์ทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักศึกษาประสบปัญหา ตลอดจนการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านและการรู้จักใช้แหล่งวิทยาการต่างๆ ให้เป็นประโยชน์

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการนิเทศการสอนภายในวิทยาลัย โดยคัดเลือกหรือแต่งตั้งอาจารย์ที่มีความสามารถให้นิเทศการสอนของอาจารย์ในรูปของการเป็นพี่เลี้ยง การปรึกษางานในหมู่คณะ ตลอดจนการให้ความรู้เพิ่มเติม โดยยึดหลักการผึกกำลังกันปฏิบัติงานให้สำเร็จได้ด้วยดี และควรขอความร่วมมือช่วยเหลือจากนักวิทยาลัยด้วย

๒. ส่งเสริมให้อาจารย์มีความรู้ทันสมัยอยู่เสมอ เช่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์ได้ศึกษาต่อทั้งในและต่างประเทศโดยได้รับเงินเคื้อนเต็ม จัดให้อาจารย์ได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมสัมมนาทางวิชาการหรือการประชุมแบบปฏิบัติการทุกครั้งที่มีโอกาส ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแหล่งวิทยาการต่างๆ เป็นต้น

๓. ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบันทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีสอน โดยเฉพาะวิชา ไทย ๑๐๑ การใช้ภาษาไทย และไทย ๑๐๒ วาทการสำหรับครู เพื่อเสนอแนะผลการวิเคราะห์ต่อผู้จัดทำหลักสูตร เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

๔. โดยเหตุที่การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยต้องมึ้งงานค้ันคว้ามาก ค้ังน้ันวิทยา-ลัยคว้รส่ง เสริมงานทางค้ันน้ัน โดยการจ้ค้สร้งบประม้าค้ันอุปกรณ้การสอ้นเพิ่มข้ัน และจ้ค้เพิ่มค้ำร้าทางวิชาการค้ันภาษาไทยและค้ันอ้ันน้ันที่เก้ียวข้อง นอกจ้ากการจ้ค้สร้งบประ-ม้าค้ันแล้วย้ิงคว้รจ้จะสน้ับสนุนในวิธีการอ้ันน้ันอ้ีก เช่น ส่งเสริมให้อ้าจารย์ในภาควิชาาร่วมมือกันจ้ค้ทำเอกส้ารหรือหนังสือที่ใ้ประกอบการเรียนการสอ้น ตลอดจนอุปกรณ้การสอ้นที่จ้ำเป็นเพิ่มข้ัน

ขอเสนอแนะสำหรับผู้นิเทศการสอน

๑. คว้รจ้ค้ให้อ้าจารย์ในภาควิชาได้ม้ีโอกาสพบปะกันเพื่อแลกเปลี่ยนความค้ิดเห็นและความรู้ส้ึกในการทำงานต่อกันเสมอๆ อันจะก่อให้เก้ิดความร่วมม้ือร่วมใจและมีคว้ารับ-ผิยชอบร่วมกันในการปฏิบัติงาน หรือหาโอกาสจ้ค้การฝึกปฏิบัติการทางค้ันมนุษยสัมพันธ์

๒. คว้รจ้ค้ให้มีการฝึกอบรมและการนิเทศการสอนในค้ันต่างๆแก้อ้าจารย์เป็นคร้ังคร้าวแต่สม้่าเสมอ โดยจ้ค้การนิเทศภายในวิทยาลัยเป็นหลัก และขอความช่วยเหลือไปย้ิงหน่วยศึกษานิเทศก้กรมการฝึกหัดครู หรือแหล่งวิชาการอ้ันน้ันที่เก้ียวข้องกับการผลิตครู เช่น คณะครูศ้าสตร้ จุฬาลงกรณ้มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น

๓. คว้รให้อ้าจารย์ในภาควิชาจ้ค้ทำเอกส้ารประกอบการเรียนหรือเอกส้ารประ-กอบค้ำบรรยายวิชาต่างๆ ร่วมกันมากขึ้น ตลอดจนการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการต่อกันโดยสม้่าเสมอ

๔. คว้รให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก้อ้าจารย์ในภาควิชาทุกคนค้้วยวิธีกรต่าง-ๆ เช่น เผยแพร่เอกส้ารประกอบการสอ้นของหน่วยศึกษานิเทศก้กรมการฝึกหัดครู

และเอกสารทางวิชาการอื่นๆ จัดให้มีการสัมมนาทางวิชาการ การประชุมแบบปฏิบัติ-
การ การเยี่ยมวิทยาลัย เป็นต้น

๕. เมื่อเกิดปัญหาในการปฏิบัติงานควรแจ้งให้อาจารย์ทุกคนในภาควิชา
ทราบ และให้อาจารย์ทุกคนมีส่วนร่วมในการช่วยแก้ปัญหาต่างๆ

๖. ผู้นิเทศการสอนควรติดตามผลและประเมินผลการสอนของอาจารย์อย่าง
สม่ำเสมอเพื่อทราบปัญหา และควรแต่งตั้งให้มีอาจารย์ผู้ประสานงานประจำวิชาในระ-
ดับเดียวกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการวิเคราะห์หลักสูตรและประมวลการสอนแต่ละวิชาในหมวด
วิชาภาษาไทยทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงและระดับปริญญาตรี

๒. ควรมีการวิจัยความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยของอา-
จารย์ในระดับนี้และระดับปริญญาตรีในวิทยาลัยครูภาคอื่นๆ

๓. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษา-
ไทยของอาจารย์ในวิทยาลัยครูกับการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยที่อาจารย์ได้รับ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย